

CONTACT
JAARGANG 67
JUNI 2017
NR 2

contact

Driemaandelijks magazine van de stichting ESDA

- 02 Redactioneel Ban de barbecue
- 03 Meditatie Gloeiende kolen
- 04 Relaties 'Blijvend vuur' in je relatie
- 06 Verdieping Het voordeel van de twijfel
- 09 Bijbels gezien Een poel van vuur
- 10 Gezondheid De vlammende chemie van de liefde
- 13 Voedsel voor de geest Geroepen door vuur
- 14 Dialoog Paulus, méér dan een superpromotor
- 16 Interview Herbert Blomstedt: Gedreven door muziek & geloof
- 18 Groen! De opmars van alternatieve feiten
- 19 Tenslotte Kampvuur
- 20 ESDA Contactgegevens

vuur
+vlam

HET REDDENDE VUUR VAN GOD
Tom de Bruin

het reddende vuur van God

In mijn tienerjaren was ik een fervente aanhanger van Scouting, eigenlijk om maar één reden: je mocht vuur maken. Veel vuur maken. Natuurlijk hoorde dat veilig en weloverwogen te gebeuren. Maar zo snel de leiding de andere kant op keek, kwam een soort oer-kwajongensachtige drang in me op: Alles moest branden. Groter! Feller! Elk weekend kwam ik terug, zwartgeblakerd, zonder wenkbrauwen of haar op mijn handen en armen, met pijnlijk rode plekken. Vuur heeft voor mij een soort mythologische aantrekkingskracht. Het is machtig en prachtig, sterk en mooi.

Ook voor de bijbelschrijvers heeft vuur diezelfde aantrekkingskracht. Vuur en God gaan in de Bijbel hand in hand. Als je de Bijbel vanaf het begin leest, kom je pas halverwege Exodus vuur tegen dat niet met God te maken heeft. In de eerste tijd van de mensen, totdat God zijn volk heeft gekozen en gered uit Egypte, zijn vuur en vlam alleen van God.

Vuur in het begin

In het begin wanneer God de eerste mensen uit het paradijs verbant, staat er een engel met een vlam-mend zwaard klaar om het paradijs te bewaken (Genesis 3:24). Later, wanneer de mensen erg slecht zijn en ze een toren naar de hemel willen bouwen, gebruiken ze vuur om de stenen ‘Godproof’ te maken—uiteraard heeft dat weinig nut met een almachtig God (Genesis 11:3).

Weer later wordt Abrahams geloof getoetst, hij moet bereid zijn om zijn zoon te offeren aan God; daar komt vuur aan te pas (Genesis 22:6–7).

Wanneer Abrahams nakomelingen vastzitten als slaven, verschijnt God aan Mozes in een brandende struik en Mozes gebruikt goddelijk vuur bij het bevrijden van de Israëlieten (Exodus 3:2, 9:23). Als het volk door de woestijn trekt, kunnen de mensen Gods aanwezigheid zien door de vuurzuil waarin hij vooruitgaat (Exodus 13:21, 14:20). De vuurzuil brengt ze uiteindelijk bij de berg Sion. Daar daalt de vuurzuil, en dus ook God, neer, en sluit hij een eeuwigdurend verbond met het volk (Exodus 19:18 en verder).

➤ Wie het vuur van de heilige Geest in zich heeft, is vuurbestendig

Mensen en vuur

Pas na dit verbond wordt vuur ook iets menselijks. Mensen koken ermee, verbranden afval ermee, gebruiken het in oorlog en smeden metaal ermee. Willen we hiermee zeggen dat Adam, Noach, Abraham, Jakob en de rest van de mannen en vrouwen in de Bijbel geen vuur kenden? Natuurlijk niet. Waarmee anders offerden ze dieren, zoals Noach deed, of maakten ze rode linzensoep, zoals Jakob? Wat hier belangrijk is om op te merken, is dat de Bijbel in het begin vuur alleen associeerde met goddelijke zaken. Vuur was toen het machtigste wat ze hadden, en dat moest voorbehouden zijn voor het machtigste wat ze kenden: de God van Abraham, Isaak, en Jakob.

Vuur in ons

Vuur speelt later in de Bijbel, evenals in onze levens, weer een belangrijke goddelijke rol. Na de dood, opstanding, en hemelvaart van Jezus, stuurt God een plaatsvervanger: de heilige Geest. Op de eerste pinksterdag, zo’n tweeduizend jaar geleden, daalde deze neer op de eerste christenen (Handelingen 2:1–4).

Euwen voor die dag zagen de Israëlieten hoe God als vuur neerdaalde op de berg Sion. Daar sloot God in het vuur een verbond. Hij sprak met de mensen af dat redding mogelijk was en dat zij bij hem hoorden. Hier, duizenden jaren later, daalt het goddelijk vuur weer neer, en sluit God wéér een verbond met de mensheid: een breder verbond. Op basis van het offer en bijhorende beloften van Jezus, staat redding open voor alle mensen. Gods volk bestaat nu niet meer alléén uit de Israëlieten, maar uit alle mensen die de heilige Geest hebben.

Vuur en redding

In dit verbond krijgt het vuur een ander perspectief. God blijft het vuur, maar nu is zijn vurigheid gekoppeld aan zijn reddende natuur, en niet meer voornamelijk aan zijn almacht. Paulus legt het heel mooi uit aan de christenen in Korinte. Hij vertelt dat wij als het ware gebouwen zijn. Ons fundament is Jezus Christus en daarop bouwen wij verder: ‘Of er op dat fundament nu verder wordt gebouwd met goud, zilver en edelstenen of met hout, hooi en stro,